

Sadržaj:

1. Osiguranje Života

Čovek (osiguranik) osigurava svoj život tako da sa osigura vateljem sklapa ugovor kojim se osiguravatelj obavezuje da će uz izvesne uslove izvršiti isplatu ugovorene svote. Osoba koja se osigurava obavezuje se da će uplatiti određeni novčani iznos (premiju) :

odmah,

odjednom ili

kroz određeni broj godina.

Kada rešavamo probleme osiguranja života, moramo voditi računa o jednoj nepoznanici, tj. o času smrti čoveka. Budući da u račune ulazi ta nepoznanica, oni postaju komplikovaniji, a za rešavanje takvih problema potrebna je posebna matematika, koju zovemo Aktuarskom matematikom ili tehnikom osiguranja.

Matematičari koji se bave matematikom osiguranja zovu se aktuari. Njihov naziv potiče odatle što su oni u početku vodili brigu i o aktima u osiguravajućem društvu. Po aktuarima se zove i matematika osiguranja - aktuarska matematika.

Aktuarska matematika je povezana sa finansijskom matematikom, ona se isto kao i finansijska matematika zasniva na principu promenljive vrednosti novca, tj. na pojmu ukamaćivanja. Razlika između finansijske i aktuarske matematike je u tome što su računi finansijske matematike nezavisni od starosti i života osobe koja vrši finansijsku transakciju. Te transakcije ne moraju nužno biti vezane za jednu osobu. Ako jedna osoba ugovori sa bankom da će dobijati kroz određeno vreme rentu, onda to pravo nakon njene smrti prelazi na njene naslednike. Nasuprot tome, računi aktarske matematike zavise od starosnog doba i života osobe za koju se vrši račun.

Teškoće u predviđanju nastupanja osiguranih događaja su problemi koje aktuarska matematika uspešno rešava koristeći se Zakonom velikih brojeva i računom verovatnoće, koji su omogućili da se kao pomoćno sredstvo formiraju tzv. Tablice smrtnosti i Komutativni brojevi.

2. Zakon velikih brojeva

Spoznaja o delovanju ovog zakona omogućava uočavanje pravilnosti u nastupanju posmatranog događaja. Karakteristika delovanja Zakona velikih brojeva je u posmatranju nastupanja događaja u velikom broju slučajeva, jer se samo tada ispoljavaju pravilnosti i zakonitosti. Nastupanje događaja pojedinačno i u malom broju predstavlja slučaj, a nastupanje istog događaja u velikom broju se ispoljava kao zakonitost. Tako npr. ako u posmatranoj godini od konkretne grupe ljudi od 8 lica iste starosti umre njih šestoro (75%), ne treba izvući zaključak da je verovatnoća smrti za ljude posmatrane starosti 75%. Međutim, posmatranje grupe od npr. 8 ljudi iste starosti može rezultirati u formiranju verovatnoće smrti lica posmatrane starosti. Delovanje ovog zakona najbolje ilustruju primeri iz eksperimenata koji su vršeni u svrhu proučavanja vezanih za ovaj zakon.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com